

sertid ikke det Gæste, men det forekommer mig, at det er lidt farligt at have Kræfter i Ministeriet til Fredsbrug, om hvilke man maa erkjende, at man ikke kan beholde dem der under Krigsforhold; thi det kan dog ikke være Meningen, at vi under Krigsforhold have Raad til at holde 10 Befalingsmænd i Krigsministeriet for at føre Bøger der, da vi vist have haand Brug for alle vore Befalingsmænd ved Hæren, og det forekommer mig, at disse Bestemmelser, som ganske vist under Fredsforhold kunde være noget besparende, tale imod den Grundsætning, hvorfra Ministeriet i Anmærkningerne — hvortil det forøvrigt selv henviser — er gaaet ud, idet nemlig Bestyrelsen af Krigsministeriet maatte være anlagt saaledes, at det kunde modtage de urolige Tider, uden at der omkalfatres for meget derved. Angaaende Revisionen af Loven blev der dengang gjort en træffende Bemærkning, og det var den, at man fandt det rigtigt at foreslaae Revisionen i en temmelig nær Forbindelse med den forestaaende Revision af vor Hærlov, fordi det ene staaer i nær Forbindelse med det Andet. Dette er man nu frafalden, idet, som bekendt, Revisionen foreslaaes først at skulle foregaae 1879—80. Imidlertid er det muligt, at Revisionen af Hærloven kan faae en saadan Charakter, at den absolut maa udøve Indflydelse paa dette Lovforslag. Nu er der imidlertid selvfølgelig ikke Noget i veien for, at denne Sag kan gøres til Gjenstand for Lov, magtet der staaer en saadan Bemærkning om Revisionen; men jeg troer, at det er en selvfølgelig Sag, at de to Ting høre note sammen, hvad der ogsaa forrige Gang blev udtrykkelig sagt, saa at man hellere ingen Bestemmelse om Revision maatte have end den, her staaer. Der er i § 5 foreslaaet at opføre 2 Tjenesteheste til to Embedsmænd i Ministeriet, det er for den Enes Vedkommende motiveret derved, at det er overensstemmende med tidligere Praxis. Jeg troer ikke, at det er aldeles rigtigt, og at det just er Tilfældet. Jeg veed, at udover det Antal Heste, som Hærloven fastsætter, blev der tildeelt en daværende Departementschef i Krigsministeriet — jeg antager, det er den Samme, som nu er

Directeur — en Tjenestehest, og at Rigsdagen da gif ind paa denne extraordinære Bevilling som noget Midlertidigt, vistnok kun af Hensyn til vedkommende Person; men hvorfor det — som det hedder i Motiverne — skal være selvfølgelig, at Directeuren i Krigsministeriet skal have Tjenestehest, kan jeg ikke begribe; Contoirerne ligge ikke saa fjernt fra hverandre, at han behøver Hest for at komme fra det ene til det andet, og er der andre Grunde tilstede som den, at han maa blive i Dvælse med at føre Hest, saa haabe vi, at vi lønne ham saaledes, at han kan faae den Fornøielse, uden at vi behøve at føie en Tjenestehest til. Naar vi holde 3 Tjenesteheste til Krigsministeren, 1 til Adjutanten, og nu to Embedsmænd skal have hver sin, saa vil det blive 6 for selve Krigsministeriet; men jeg troer ikke, at det er saa selvfølgelig en Sag, og at det behøver at være saaledes. Jeg for mit Vedkommende kan meget godt gaae ind paa, at man af Hensyn til den vedkommende Person vedblev med midlertidig at opføre en extraordinær Tjenestehest, men derudover er det ikke værd at gaae. Beløbet er dog ikke saa ubetydeligt. — Min Hovedindvending mod Lovforslaget er altsaa den, at der ikke samtidig foreligger Lovforslag om Ordningen af Marineministeriet, og jeg antager, at der er flere, der dele denne Hovedindvending, for at den Bestemmelse kan skee Fyldest, hvorfra man er gaaet ud ved Behandlingen af denne Sag. Min anden Hovedindvending mod dette Forslag er, at det er for dyrt.

Krigsministeren: Den ærede Taler, der nu satte sig, henlede det høie Things Opmærksomhed paa den Behandling, som et lignende Lovforslag i en tidligere Session har været undergivet, og det Resultat, hvortil man dengang kom. Han henviste endvidere til det Svar, der blev givet Finantsudvalget ifjor angaaende Grunden, hvorfor man ikke vilde fremkomme med et Lovforslag om Lønningsforholdene for de i Krigsministeriet ansatte Embedsmænd, at nemlig Krigsministeriet forudsatte, at Rigsdagen ikke vilde behandle Krigsministeriets Lønningslov for sig, men kun vilde behandle den, naar der samtidig fremlagdes et Lønningslovforslag for de i Marineministeriet ansatte